

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl. Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Colecta națională

pentru restaurarea caselor devastate ale domnului Dr. Rațiu în Turda.

Transport din Nr. 170 . . . fl. 834.66

Table with names and amounts: Nicolae Mossora, primar . . . 1.— Dumitru Popa Romănescu, econom . . . 1.— Dr. Nicolae Maier, protopop . . . 5.— Nicolae Neamțu, diacon . . . 1.— Nicolae Sărbu, neguțator . . . 1.— Vasile Dădărlat, econom . . . 1.— Nicolae Herța, măcelar . . . 1.— Ioan Comșa jun., neguțator . . . 1.— Ioan Popa, paroch . . . 1.— Iordache Roșca Capitan, neguțator . . . 1.— Nicolae Petruțiu, econom . . . 1.— Un Săliștean . . . 1.— Dumitru Răsoiu, fabricant . . . 1.— I. I. 1.— D. B. Comșa, neguțator . . . 1.— Ioan B. Comșa, neguțator . . . 1.— Ioan S. Banciu, neguțator . . . 1.—

Suma . . . fl. 855.66

Administrația „Tribunei“.

Fortificarea Ardealului.

Cestiunea a mai fost discutată; atât noi, cât și colegii din presa maghiară ne-am rostit asupra ei. Nefind însă lupta națională pe acea vreme atât de înverșunată ca azi, Ungurii discutau cestiunea ceva mai rațional, dintr'un punct de vedere mai rațional, ear' noi deasemenea puteam să spunem părerile noastre în așa chip, ca să credem a fi înțeleși.

De atunci s'au schimbat multe. Nu e decât natural deci ca Ungurii, atât de schimbăcioși și excentrici, să vină și în cestiunea aceasta cu nise principii pe cât de curioase, pe atât de puțin serioase, am pute' dice, chiar criminale.

Discuțiunea e pusă pe acest teren de unul dintre corifeii presei maghiare, Beksius Gusztav, în oficiosul „Pesti Hirlop“, nrul dela 2 August.

Relevăm acest articol nu pentru-că am intenționa să răsturnăm principiile diaristului guvernamental, nu, căci nu mai e posibilă o înțelegere cu șovinistii, ci pentru-ca să mai adaugem la șirul lung de dovezi, ce Ungurii ei înșiși ni-le dau pentru a ne încredința,

că vor lupta de extirpație, lupta până în pânzele albe!

„Din punct de vedere militar“, — scrie diarul maghiar, — „Ardealul este o fortăreață ce nu se poate lua, culturalicesce și politicesce este însă un punct periclitat“.

Și ce credeți, iubii cetitori, cine periclitează Ardealul?

După părerea politicianului maghiar: Români, care nu vor să primească cultura maghiară servită pe calea Kultur-egylet-urilor, nu vor să se injuge la carul politic al șovinistilor... O crimă aceasta cu atât mai mare, urmează Beksius, cu cât Românii nu vor să învețe dela alte națiuni, ca Irlandezii, ca diferitele popoare ale Germaniei, care toate recunosc unitatea statului lor, numai noi ne încăpăținăm a lupta contra supremației maghiare.

Comparația este atât de stupidă, că abia mai trebuie să stăruim asupra ei. Pentru-că întâiu de toate: Irlandezilor cultura engleză le este atât de proprie, încât abia pot găsi cauză pentru a o respinge, ear' cât despre cele politice, am văzut cu toții lupta uriașe ce ei au dus și duc contra unei supremații nelegitime, vedem mai ales cum ei și de și se apropie de triumf! Nemții din diferitele state ale monarhiei germane deasemeni nu au pentru ce lupta contra civilizației germane, care nu li-s'a impus dela nici un centru, ci la a cărei desvoltare au lucrat cu toții. Ear' politicesce deasemeni scim cătă independență, ce autonomie largă are fiecare stat din Bund-ul german.

Comparația cu Rusia este apoi curat ridicolă, și nu dă dovadă decât despre neseriositatea autorului articolului.

„Dacă Ardealul ar fi al Rusiei, ar domni într'insul enutul și groaza de Siberia. Cinovnicii l-ar prăda, statul polițenesc ar stîrpi elementele nemulțumite. Singură Ungaria este țeara, unde legile iau sub scut și pe dușmanii statului!“

Așa scrie Beksius. Uită, că monarhia dualistă a noastră s'a fondat pe principii constituționale, că numai desvoltarea, largirea constituțiunii și aplicarea ei cu bună credință poate chezașul viitorul acestei monarhii; uită adevărul luminos, că o țeară nu poate să fie, nu e drept nici natural

să fie decât a poporului, care o populează, uită dl Beksius, că chiar sептемănila trecute un alt oficios maghiar, mai cuminte se vede, le strigă Ungurilor să bage de seamă, căci dela Brașov începând și până pe la Arad, în Ungaria, pământul este în stăpânirea Românilor!

Prin urmare nu pot să fie dușmani ai țerii Români, majoritatea locuitorilor, ci stăpânirea, care vrea să dea alt caracter țerii, decât acela al majorității locuitorilor.

Mai de senzație pot fi numite mijloacele ce ilustrul gazetar maghiar propune pentru desvoltarea cestiunii române.

Aristocrația maghiară din Ungaria să vină în Ardeal, să cumpere moșii, latifundii, eată cea mai sigură măsură ce se poate lua contra daco-românismului, scrie Beksius.

Parcă nici n'ar trăi în Țeara-Ungurească, parcă nu scie că aristocrația maghiară sărăcesce, averile ei ajung în mâinile Ovreilor pe și ce trece, parcă nu scie că a fost în Ardeal o aristocrație puternică, că ați această aristocrație în mare parte nu se mai susține decât din budgetul statului, budget, la a cărui mărime: Românii contribuie cu sume enorme, că chiar susținut din banii publici, această aristocrație scăpătată ar trebui să-și facă testamentul, dacă nu ar mai ține suflarea în ea legile feudale, ce spre rușinea veacului continuă a fi în Ardeal.

Un alt mijloc pentru stîrpirea elementelor ce nu vor unitatea națională maghiară a statului, — scrie Beksius — ar fi administrația de stat.

„Administrația de stat ar fi trebuit să o primească chiar și stînga extremă, pentru Ardeal mai ales. O administrație de stat aspră și repede ar frământa chiar și părțile cele mai expuse ale Ardealului pentru a pute' fi tarnate în modelul vieții de stat național. Dacă ar lucra în acest chip, umăr la umăr societatea și statul, încurând n'ar mai fi cestiune română“.

eată în ce culminează înțelepciunea savantului diarist maghiar.

Va să dică Ungurii nu-s mulțumiți cu caracterul polițenesc actual al statului, nu-s mulțumiți nici chiar cu

asprimea gendarmilor, cu ajutorul căror revarsă asupra naționalităților „bunătățile statului maghiar-liberal“, ci vor ceva și mai și: o administrație aspră, iute, care se înțelege, n'ar însemna decât o curată și cea mai asiatică barbarie, pusă în privazul constituției maghiare.

Frumos de tot. Decât noi nu ne spăriem de nimic.

Conscii de forța superioară a rasei noastre romănesci, stăm neclintii în fața a ori-ce atentate ce se fac la vieța poporului nostru.

N'a perit el în alte vremuri și sub greutatea altor barbarii. Pe lângă noi da, dar' peste noi n'au să treacă Ungurii, ori cum ar voi să întărească Ardealul, care este și trebuie să fie al Ardelenilor!

Preamărirea kultur-egylet-urilor.

Se scie, că nu demult reuniunea de maghiarisare din Ungaria-de-Nord, al cărei president este secretarul de stat Szalavszky, și-a ținut adunarea sa generală în vechiul oraș german Leutschau din Săpus. Din acest incident scrie „Pester Lloyd“ (nrul dela 7 Aug.) un articol foarte candescent, preamărind kultur-egylet-urile și culminând în următoarele:

„Pentru-că aceasta poporațiune (adece cea slovacă din Ungaria-de-Nord) în sărăcia și ignoranța ei se nu devină prada unei demagogii fără conșiență, jertfa agitațiilor trădătoare de patrie, este necesar ca din fragedă pruncie să-i fie imprimate sentimente patriotice, ca sunetele limbii de stat din patrie să nu-i fie străine și aparținerea ei la națiunea maghiară să concrească cu conșiența și convingerea ei“.

Mai departe guvernamentalul vestesce, că reuniunea, care până acum și-a extins activitatea numai asupra comitatelor din Nord-Vestul Ungariei, în viitor și-o va extinde și asupra celor din Nord-Ost, în special a comitatelor Bereg, Ung, Ugocia, Maramureș. „Dacă până acum“ — dice guvernamentalul — „aproape exclusiv numai Slovacii și în parte Germanii au fost aceia, cărora reuniunea li-a arătat binefacerea sale, în viitor ea se va apropia mai tare și de poporațiunea ruteană și română“. În fine articolul face apel la societatea maghiară să spriginească și această reuniune, care „pe lângă kultur-egylet-ul maghiar din Ardeal și pe lângă cel

transdanubian scie să facă o propagandă atât de puternică!“

Ceea-ce însă nu împedecă pe rabinul presei maghiaroane dela obrăsnicia de a dice în același articol, că kultur-egylet-urile nu au tendențe agresive!!

Adrese de aderență.

Ulterior ni-s'au mai trimis spre publicare următoarele scrisori:

Șiclău, 24 Iunie 1892. „Uniți în cugete, uniți în simțiri“ am fost, sîntem și vom rămâne cu actualul comitet al partidului național. Aprobăm toți pașii comitetului. Condamnăm ținuta „Telegrafului Român“. Exprimăm recunoștința conducătorilor noștri pentru suferințele îndurate. Înainte, căci cu noi este Dumnezeu!!

Ioan Codrean, Ioan Jercan, paroch gr-or român; George Șerban, Ioan Delimar, Ioan Codrean, Toderica Mihaș, Ioan Huiu, învățător gr-or român; Stefan Capre, învățător român; Ioan Mladin, comerciant; Avacum Codrean, Toader Codrean, Ioan Codrean, Ambrosie Codrean, Ilie Miron, Dimitrie Codrean, Șerban Gevac, Traian Dan, George Guleș, Ioșif Dan.

Pecica-română (comitatul Arad), 26 Iulie st. v. Români din Pecica-română au ținut totdeauna la înălțime sfântă, simțământul și conșiența națională în aceste părți extreme din Apusul locuite de Români în pusta Ungariei. Ne inspirăm cu toții de naționalismul cel unic adevărat al conducătorilor actuali ai despoiatei de drepturi și de existență națiuni române; faptele lor precum și Memorandul sînt adevăratul „credeu“ al celor trei milioane de Români apăsați.

Jos cu politica de tradare și nemernică a „Telegrafului Român“, care așa de impertinent a maculat memoria nemuritorului Șaguna și a națiunii întregi.

Condamnăm jaful barbar și murdar al civilizațiilor din Orient dela Turda, tot așa și ticăloșiile lor dela Șimleu, precum și atacul hoțesc barbar al bandelor sêlbatece ale bașibozucilor dela Arad, care cu mâinile sacrilege au scuipat reverenda preotului român și a

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Yerba Buena.

Roman în două tomuri

de Bret Harte.

Capitolul III.

(Urmare.)

Când un tinăr și o fată au ajuns până acolo, că își spun cu toată intimitatea primele impresii ce le-au primit unul despre altul, aceasta de obicei însemnează, că au progresat cu prietenia. Paul nu se gândia însă la aceasta, ear' cuvintele Yerbei nu erau nici ele incurajatoare deloc.

— M'am înșelat însă în așteptările mele, pentru-că din cele câte îmi scrie colonelul despre d-ta, reese, că nu scii nimic despre familia mea, ori despre acel secret. . .

Paul își recăștigă stăpânirea de sine și stete liniștit în fața ochilor scrutători ai Yerbei.

— Crezi, — întrebă Paul — că el scie ceva?

— Se înțelege că scie! — răspuse Yerba cu vioiciune. — Crezi d-ta, că colonelul ar fi făcut toate câte 'mi-le-ai spus, dacă nu cunoscea secretul? Și poate-că se teme și de urmări? mai adăugă cu răceala și precisiunea de mai înainte.

Paul ear' se încurcă, agitaț.a îl cuprinse din nou, fără a scî de ce. Dise, cu toate acestea, liniștit:

— În privința aceasta nu sînt de acord cu d-ta. Socotesc, că ceea-ce se numesce frică n'a fost nici odată cunoscut de colonelul Pendleton, nici a avut vre-o influență în

combinările sale, despre ori-ce ar fi fost vorba.

Sînt sigur, că ar avè aceeași atitudine, fia că e vorba despre oameni superiori, fie despre oameni obscuroi, față atât cu cei puternici cât și față cu cei slabi.

Și cum Yerba îl privia cu șiretenie, adăugă:

— Cred însă, că cunoscîndu-te pe d-ta și-a îndeplinit datoria cu atât mai mare plăcere.

Paul ear' deveni sincer și în acest moment avea acea înfățișare și voce simpatice ce-l făcea periculos. Yerbei părea că-i plac cele auzite despre iubirea de dreptate și lapădarea de sine a colonelului Pendleton, și pe lângă cochetăria și ușurința de mai înainte apără pe față ei și o trăsătură de adevărată nobleță.

Își întinse apoi mâna după o ramură de trandafir și dându-și grațios capul la o parte își neteșea fața cu un trandafir. Nici o îndoială: era foarte frumoasă; dela capul acoperit cu păr negru, și până jos la călcăiul cu care până acum bătea pământul, era o înfățișare plăcută:

— D-ta de sigur ai alte lucruri, la care să te gîndesci, Miss Yerba, continuă Paul cu serioșitate. Peste câte luni o să ajungi majoră, o să scapi de acești tutori îngrozitor de simpli și e foarte natural, că . . .

Yerba dete drumul ramurei trandafirului și făcu o mișcare repede.

— A, te rog, Mr. Hathaway, pentru D-șeu, nu începe și d-ta! Vrei să spui că ce mai doresc, pe lângă frumuseța și averea mea? La ce-mi bat capul cu acel secret, care n'are să mă facă nici mai frumoasă, nici să-mi scadă din frumuseța și avere? . . . La, aceste

ai vrut să 'mi le spui! E o frasă comună aceasta, am auzit-o dela toți. Ear' eu m'aș fi așteptat dela „cel mai tinăr senator“ la mai multă originalitate.

— Eu mă declar vinovat de toate slăbiciunile omenești, dise Paul cu căldură, începînd ear' a crede că a fost nedrept față cu Yerba.

— Îți iert toate, pentru-că cel puțin ai uitat să spui, că dacă nu-mi place numele Yerba Buena, îl pot schimba ușor.

— Dacă îți place, nu-i așa? întrebă Paul emoționat, auzînd pentru prima-dată acest nume cu vocea dulce a Yerbei.

Își aduse aminte cu multă plăcere, că el a dat fetei acest nume. . . Părea că a creat atunci un instrument musical, cărui fata l'a dat acum glas.

În însuflețirea sa se așeză pe bancă, lungă față, luându-și o poziție ce așa cred, — nu tocmai se potrivira cu dignitatea sa de tutor.

— Dar' nu crezi, că 'mi-e numele adevărat? întrebă fata.

— Cum înțelegeți?

— Nu cumva cegeți, că cineva a putut fi atât de naiv, încât să-mi dea numele după o plantă? continuă fata provocător:

— Cum adevă?

— Să-mi dea un nume, care e ușor de tradus, urmă cu dispreț fata, — și dacă l'am tradus, aplicat la om, nu are nici un înțeles? Căci gîndesce-te numai! Domnișoara Iarba bună! Nu este oare ridicol aceasta?

Paul nu prea își perdea prezența de spirit, scia să se riposteze în ori-ce momente grele și la ori-ce atac violent. Acum însă chiar și el însuși era convins despre temeiul

acusațiunii fetei și-și aducea bine aminte cât a rămas de spăriat, când colonelul Pendleton l'a amintit prima-dată despre rezultatul primei sale acțiuni, ca tutor pe acel timp al tinereții și al romantismului.

— Dar' ce credeți, ce altceva a avut să fie aceasta? întrebă incurcat. — În actul de tutorat fără îndoială, că a fost scris „Yerba Buena“ . . . Adecăte, așa-mi pare, adăugă repede.

— Presupui numai, dise Yerba liniștită, — pentru-că scii bine, că aceasta nu se poate dovedi. Actul acela n'a ajuns în arhivă și nu s'a găsit vr'un exemplar nici între hărțile lui Hammersley. „Yerba Buena“ este numai o parte din numele, al cărui început s'a pierdut.

— Numai o parte? repetă Paul strimtorat.

— Da, numai o parte . . . un crâmpeiu, bună-oară va fi fost „ . . . dela Yerba Buena“ . . . și se referă la insula cu acest nume din golful San Francisco, ear' nu la vr'o plantă. Acea insulă a aparținut familiei mele, familiei Argnello . . . după cum se învederează luminos din hărțile de proprietate spaniole. Numele familiar al meu aste astfel: „Argnello dela Yerba Buena“.

Nu se poate descrie acea expresiune de convingere, cu care fură rostite aceste cuvinte. Se vedea în aceste momente în fața fetei și expresiune de frică, și de glorie, și de implorare și de mândrie! . . . Cu o clipă mai înainte Paul n'ar fi crezut, că în fața acestei inchi-puiri îndrăsnete a Yerbei o să-și mai poată păstra serioșitatea și apoi stima pentru fata.

Își aduse acum aminte, că în adevăr familia Argnello a stăpînit odată insula Yerba

Buena, dar' că familia s'a stins înainte cu mai mulți ani. Se vorbia, că un Aragnello a fugit cu nevasta unui căpitan de corabie. Istoria de caracter aproape legendară a Californiei-vechi este aproape plină cu întemplări curioase de felul acesta, al căror adevăr autoritățile spaniole îl confirmau fără de nici o greutate. Acești Spanioli, după-cum se afirmă despre dinșii, contribuiau bucuos la răspîndirea ori-cărui svon neîntemeiat și falsificau fără nici o grije. Nu era nici pic de mândrie, ci dimpotrivă, se asociau bucuos cu Americanii cuceritori. Amicii familiei Argnello la tot cazul o să recunoască bucuos, că bogata Americană este descendentă a acelei familii.

Toate aceste trecură cu o iușală de fulger prin mintea lui Paul, și de sigur, că așa se gândia și fata de șeptespredece ani ce își ținea ochii ațintii asupra lui.

— Toate acestea le-ai combinat singură? întrebă după o mică pauză.

— Da. Am avut în claustru o amică, cu numele Iosita Castro, care cunoscea bine istoria familiei Argnello. Și ea a recunoscut perfect combinația mea.

Paul se gândi o clipă dacă cele două fete nu au combinat împreună? Reveni însă, și nu-i mai veni a crede, că Yerba s'ar înjosi să comunice astfel de gînduri altei fete. Se poate că acea amică nu l'a fost decât sclavă, care o credea fără nici o rezervă. . . Avea și dînsul destui aderenți de asemenea natură.

Trad. de Ioan Russu Șirlianu.

(Va urma.)

dat cu petri în casa lui Dumneșcu, în seminarul român, zidit din milostenia credincioșilor, deci cei ce au lovit în seminar, în reverență și în tinerii teologi români, care sînt odraslele cele mai prețioase ale națiunii, au lovit în înșasi națiunea română, au lovit în Djeu, în dreptatea națiunii române și Dumneșcu se-i pedepsească. Trăească „Tribuna“, adevărata interpretă a drepturilor, plăgerilor și simțimentelor celor mărețe ale nobile și nemurtoarei ginte române, odrăslită aici din divul Traian.

Demetriu Barbu.

REPLICA

TINERIMII ACADEMICE.

Începem astăzi cu resumarea Replicii dată de junimea academică română din Transilvania și Ungaria la Răspunsul, cu care junimea academică maghiară a întimpinat Memoriul studenților din România.

Intr'această resumare a importanței lucrării, făcută de junimea română în favorul națiunii sale, vom căuta să fim cât mai fideli următori ai textului. Aceasta însemnează, că resumând cu adevărat toate capitolele privitoare la isprăvile ungurești mai bine cunoscute publicului nostru, împotriva cărui ele au fost săvîrșite, vom reproduce totuși în toată întinderea acele capitole, care prezintă interes deosebit să fie cunoscute așa chiar cum au fost scrise, fie că ele se referă la fapte de importanță mai mare, fie că cuprind frumuseți, pe care nu le-am pute reda într'un simplu resumat.

Astfel vom face cu cele două capitole prime, pe care le dăm întocmai, începînd aji cu reproducerea celui dintău. Esența cestiunii române.

Esența cestiunii române în Transilvania și Ungaria.

Primul și cel mai firesc drept fundamental este totdeauna existența omenească.

Dar' care existență omenească poate ave un drept mai întemeiat dela natură, decât existența comunității naționale?

Ea este totdeauna baza existenței individuale și o fundamentale condițiune a dezvoltării omenirii.

Bluntschli.

Este îndeobște cunoscut, că Ungaria, întocmai ca Austria, Elveția etc., este un stat de naționalități.

Aceste naționalități din Ungaria și Austria¹⁾, în lungul șir de secolii, nu au putut fi nici maghiarizate, nici germanizate, deși pe acele vremuri sentimentul național era nul.

Principiul de naționalitate și evenimentele anului 1848 treziră în toate națiunile monarchiei austro-ungare de aji dorul libertății naționale.

Cestiunea cardinală și mereu la ordinea zilei era atunci și este astăzi aceeași: constituțiunea imperiului, în raport cu trebuințele și aspirațiile naționale ale tuturor popoarelor sale constitutive de stat.

Germanii cereau un sistem centralizator, celelalte națiuni cereau un sistem federal.

Între aceste națiuni erau și Românii.

La 15 Maiu 1848, Românii, întruniți în număr de peste 40.000 pe „Câmpul-libertății“ de lângă Blaj, după lungi și insuflete dezbateri, luară o unanimă rezoluțiune, care cuprindea 16 puncte, dintre care cel dintău suna astfel: „Națiunea română, răzămătată pe principiul libertății, egalității și trietății, prentinde independența sa națională în respectul politic, ca să se figureze ca națiune română...“

În acest înțeles erau toate petițiunile, ce le-au predat numeroasele deputațiuni ale poporului român Monarchului și stăpînirii.

Reprezentățiunea predată Monarchului în Olmütz la 25 Februarie 1849, se poate privi ca expresiunea întimei și generalei dorințe a tuturor Românilor din Austro-Ungaria.

În acea memorabilă reprezentațiune Românii cereau:

1. Unirea tuturor Românilor din statele austriace într'o singură și de sine stătătoare națiune, sub sceptrul Austriei, ca întregitoare partea imperiului.

2) Precum aveam și au d. e. Croații un „Ban al Croaților“ sau Sași un „Comite al Sașilor“ etc. așa creau și Românii un locuitor național al Imperiului.

2. Administrațiune națională de sine stătătoare în privința politică și bisericească.

3. Deschiderea neîntăriată a unui congres general al întregii națiuni, în scopul constituiri sale, îndeosebi:

a) pentru alegerea unui cap național, care va fi întărit de Maiestatea Sa, dela care va primi și titlul corăspunzător²⁾.

b) pentru alegerea unui consiliu de administrațiune sub numirea unui „Senat-Român“;

c) pentru administrarea comunelor și a districtelor.

d) pentru organizarea instrucțiunii și pentru înființarea institutelor de educațiune.

4. Introducerea limbii naționale în toate afacerile referitoare la Români.

5. O adunare generală a întregii națiuni, pe fiecare an, pentru desbaterea intereselor naționale.

6. Reprezentarea națiunii române după numărul sufletelor în parlamentul general al Austriei.

7. Națiunea română cere să aibă un reprezentant în guvernul imperial, pentru apărarea intereselor naționale.

8. Maiestatea Sa să binevoască a purta de aci încolo titlul de „Mare Duce al Românilor“.

Precum se vede și aici, poporul românesc din Transilvania, Ungaria și Bucovina, ajuns la deplina conștiință a personalității sale naționale, cerea o instituțiune pe temeiul principiilor federale.

Tot o asemenea constituțiune cereau și Croații, Sârbii, Slovaci etc.

Maghiarii³⁾ însă nu voiau să audă de aceste prea naturale pretențiuni ale popoarelor conlocuitoare.

Faptul, că Ungaria este patria mai multor popoare, li-se părea a pute fi ignorat; ei cereau întreaga Ungarie și Transilvania pentru sine, numai pentru sine.

Spre acest scop dădură foc întregii țeri, prin cunoscuta lor revoluțiune declarară dinastia de Habsburg-Lotaringia de detronată și cereau desfacerea Ungariei de Austria.

Națiunile nemaghiare au fost contra desfacerii Ungariei de către Austria, din cauză că atunci se temeau, ear' astăzi sînt pe deplin convinse, că această desfacere a patriei lor de către Austria este egală cu hegemonia maghiarismului, cu nimicirea a tot ce nu este maghiar.

Din aceste considerațiuni, la 1848, când Maghiarii încensară revoluțiunea, toate națiunile celelalte din Ungaria au luat armele și au luptat contra lor.

După înăbușirea revoluțiunii au fost aplicate fel de fel de sisteme centralizatoare, care tindeau la germanizarea celorlalte națiuni.

Toate aceste sisteme s'au dovedit de imposibile.

După-ce mai trecură și cunoscutele catastrofe răboinice asupra imperiului, cancelarul Beust recomandă Coroanei, la 1867, despicierea întregii monarchii în două state relativ independente: Austria și Ungaria legate în mod federal prin anumite afaceri comune.

Astfel, în locul unei federațiuni constituite din 8—9⁴⁾ state parțiale dar' naționale, precum cereau celelalte națiuni, care alcătuiesc majoritatea covârșitoare a cetățenilor acestui imperiu, s'au stabilit două state.

Legătura dintre aceste două state este incomparabil mai slobodă, decum era să fie legătura între celelalte 8—9 state naționale, ce aveau să fie unite spre un întreg organic.

Acest dualism, făcut fără consultarea și contra voinței respicite a majorității locuitorilor din imperiu, nu putea mulțumi decât numai pe centraliștii din Austria și cu deosebire pe Maghiari.

Sînt 25 de ani dela introducerea dualismului, și în Austria împăcarea națiunilor nu s'a putut încă realiza, decât numai în parte⁵⁾, pentru-că națiunile negermane cereau și cer mereu egală îndreptățire națională, cu alte cuvinte o constituțiune federală, ear' ele-

6) Precum aveam și au d. e. Croații un „Ban al Croaților“ sau Sași un „Comite al Sașilor“ etc. așa creau și Românii un locuitor național al Imperiului.

7) Între ăscăliștii acestei reprezentațiuni găsim pe cei mai iluștri bărbați ai națiunii române din toate provinciile austro-ungare, și anume pe Baron Șaguna, Baron Eudoxiu Hurmuzaki, Ioan Mocioni de Posen, Ioan Popasu, Treboniu Laurian, Bologa, Lucian Mocioni ș. a.

8) Să se observe, că Germania federală de aji consistă din 25 de individuale neorganizate de stat, în Elveția 22 de guverne cantonale cu tot atâtea corpuri legislative, America-de-Nord consistă din 47 de state unite.

9) În definitiv, în Austria nu sînt împăcați și mulțumiți decât Polonii din Galiția, pentru-că numai lor li-s'a dat puțină de a se bucura de o largă autonomie națională.

mente centraliste de acolo se opun încă acestor aspirațiuni.

Intima natură a principiului de naționalitate este momentul alcătuitor de stat, de aceea și vedem, că toate stăruințele națiunilor se mișcă în acest sens.

Nu noi sîntem chemați a arăta momentele, care pledează pentru introducerea sistemului federal în imperiul poliglot al Austro-Ungariei; aceasta au făcut-o și o fac necontenit conducătorii politici ai națiunii române și ai celorlalte națiuni.

Pentru înțelegerea capitolelor următoare însă, cităm în această cestiune părerea unuia dintre cei mai celebri scrătători ai istoriei culturale.

Dl Friedrich von Hellwald scrie: „Ori-și-cine a urmărit cu luare aminte mersul evoluțiunii firești, nu se va pute îndoi, că spre a uni elementele atât de heterogene ale imperiului austro-ungar spre un întreg politic, nu pot să fie decât două mijloace: absolutismul violent sau liberala federațiune.

Ei bine, Maghiarii au ales și folosesc mijlocul cel dintău.

Și într'adevăr, ei prevedeau că trăim într'un secol, în care pergamentele îngălbinite ale drepturilor de stat nefiresci, tot mai mult își perd valoarea în fața principiului de naționalitate, care acum își sîrbează cele mai mărețe triumfuri.

Prin urmare ei rezonau astfel: în Ungaria afară de Maghiari, mai locuiesc 5 națiuni compacte; evoluția continuă a principiului de naționalitate va înlesni acestor națiuni a-și căștiga desvîrșita lor independență națională, și astfel Slovaci se vor uni într'un stat național cu Cehii, Rușii din Ungaria cu Rușii din Galiția, Sârbii și Croații cu regatul Sârbiei, ear' Românii cu regatul României.

Spre a împedeca această eventualitate, Maghiarii au crezut și mai cred încă, că voința lor de a maghiariza națiunile conlocuitoare ar fi un mijloc practic și sigur.

Că în același timp limba noastră națională, limba părinților nostri, a trebuit mereu să se retragă și să stagneze în dezvoltarea sa e de sine înțeles.

Astfel ne vedem lipsiți de cea mai puternică pârghie a dezvoltării noastre naționale, de puțină de a ne folosi de limba noastră în cadrele statului susținut și apărut de noi.

Cu toate acestea, toate popoarele din Ungaria sînt conșcii de personalitatea lor națională și e chiar, că dacă în decurs de 1000 de ani nu s'au asimilat, astăzi mai puțin ea ori-și-cînd vor admite ele a fi desbrăcate de naționalitatea lor.

Și pentru-că ele nu vor să știe nimic de ademenirile maghiarismului, acesta a început a le teorisa cu „idea de stat maghiar“, cu „unitatea culturală maghiară“ ș. a., ear' ori-și-cine se opune acestor manifeste firme de maghiarizare, a fost și mereu este isbit de puterea „statului“, cu alte cuvinte a panmaghiarismului.

Pentru-că ori-și-cine vede, că noțiunea „stat“ nu este nici decât o baricadă a cupidității panmaghiare.

Națiunile nemaghiare, dela 1848 până în ziua de aji, au luptat pe toate căile legale în contra violențelor ce li-se făceau și li-se fac, dar' cel-ce cunoaște raporturile din Ungaria, nu se poate mira văzînd, că naționalitățile sînt puse literalmente afară din cadrele constituțiunii.

Lege electorală excepțională, violențele nepomenite la alegeri, proclamare drept aleși a candidaților maghiari, care au întrunit minoritatea voturilor, proteste nimicite din motive de formă, lege de presă de sub absolutismul austriac, prigoniri, întemnițări etc. etc., eată armele nobile „națiuni“ față cu noi „naționalitățile“.

Astfel, poporul nostru din roadele muncii sale crunte trebuie să plătească pe ministri străini, pe deputații străini, pe comișii-supremi și întregi leghioane de alți asemenea funcționari străini.

Tot din buzunarul sau trebuie să contribuiesc el la cheltuielile imense pentru școli și profesorie străină, pentru mii de instituții maghiare, care toate împreună nu au altă menire, decât mulțumirea privilegiatei națiuni maghiare, și calcirea materială plus degenerarea intelectuală a poporului nostru.

Astfel nu e nici o mirare, că poporul nostru și cu el poporul slovac, sârbesc, ruțean etc., au ajuns la sapă de lemn.

Și cum ar și pute gândi cineva, ca guverne cu desvîrșire străine și protivnice acestor popoare, să aibă inima și pricepere pentru trebuințele lor materiale și național-culturale?

Ear' deoarece noi Românii, și cu noi toate celelalte națiuni nemaghiare din Ungaria, nu sîntem seminiții transatlantice ca

să suferim, acum la finea secolului al XIX-lea a fi materializate exploatați și naționalizate maghiarizate sub pretextul feudal, că națiunea genetică maghiară ar fi stăpîna noastră, de aceea sîntem prigonii toți, cu mic cu mare.

Acest mijloc li-se părea cu atât mai plăcut, cu cât ei șciau, că nu sînt decât un popor de vre-o 5 milioane, dar' aveau și mai au încă aspirația a deveni națiune mare, pe socoteala celorlalte națiuni.

Că oare se învoiesc ori nu aceste din urmă a fi tratate drept material ordinar pentru fabricațiunea neo-maghiarismului, aceasta li-se părea de libertate iubitorilor Maghiari cu desvîrșire irelevant.

Presă maghiară a aflat deja pentru această pornire frasa stereotipă: „Ungaria sau va deveni maghiară sau se va prăpădi“.

Cu alte cuvinte, Maghiarii sau vor isbuti a ne nimici pe noi 5 popoare nemaghiare, sau vor dărîma, prin experimentele lor, Ungaria și întreaga monarchie habsburgică.

Evident, că spre a pute pune în practică această desperată politică de *va banque*, Maghiarii nici nu puteau și nici că pot folosi față cu noi, decât sistemul celui mai violent absolutism.

Astfel, precum Maghiarii ei singuri, fără întrebarea și fără învoirea celorlalte națiuni, au făcut dualismul, tot astfel au adus ei de atunci și până astăzi o mulțime de legi, dintre care cele mai multe sînt îndreptate cu asușul lor de-a dreptul contra existenței naționale a celorlalte națiuni. (Va urma.)

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 29 Iulie st. v.

Budgetul comun.

„Pester Lloyd“ scrie, că budgetul comun pe anul viitor tocmai acum se compune pentru a fi prezentat delegațiunilor la sfîrșitul lui Septembrie. După hotărîrile luate în consiliile de ministri din Maiu a. c., budgetul comun pe anul 1890 va fi cu cinci milioane mai mare ca cel pe anul curent. Numai dacă prețurile victualelor vor scădea, se va pute reduce și cifra aceasta.

Regele Umberto la Genua.

În curînd regele Italiei va face o călătorie la Genua. Cu acest privilegiu aproape toate statele străine vor trimite vase de războiu în apele italiene, ca să salute pe regele Umberto în portul dela Genua. Acestui eveniment 'i-se atribuie o importanță politică foarte mare. După-cum 'i-se scrie lui „Pol. Corr.“ din Roma, acolo evenimentul este interpretat așa, că prestigiul Italiei în sfatul popoarelor va primi o expresiune strălucită prin salutul corăbiilor trimise de atâtea state întru întîmpinarea regelui Italiei. În mod deosebit se accentuează împregiurarea, că pentru întăia-dată dela 1870 încoace se întănesc cu acest privilegiu vase germane și franceze, la același loc și săvîrșesc același act de pacnică curtoasie internațională.

Cuibul agitatorilor valahi...

Până acum n'a fost cunoscut, ori-că se credea, că sînt cuiburi mai multe. „Budapesti Hirlap“ dela 9 August n. a descoperit însă cuibul principal al agitatorilor valahi.

Orașul înfricoșat, spre care se uită acum cu groază maghiarimea, este Dej, ear' capul vizibil al agitatorilor, omul, care ține în mână toate itele mișcării, este dl Dr. Teodor Mihali, avocat în Dej.

Dar' să dăm cuvîntul ingenioșilor nostri confrăți maghiari și să ascultăm cu luare aminte ce ne spun:

„Vestitul popă din Șigheci, Vasile Lucaci, nu de geaba a mers în fiecare săptămână la Dej, ca să lege astfel legături permanente cu agitatorii daco-români din partea de sus a Ardealului, și nu zadarnic 'și-a ales cartier principal comitatul Solnoc-Dobâca, pentru-că principiile sale au găsit aici terenul cel mai fructifer, idea unirii tuturor Valahilor, aici a găsit luptători mai îndrăciți, și aji se poate afirma cu positivitate, că Dejul e centrul, de unde se întînd peste tot Ardealul itele agitatorilor valahi. Aici își țin întrunirile secrete, balurile de colorți și însemnătate politică, la care vine inteligența valahă din toate părțile, până la hotarele Ardealului, aici lucrează o societate pretinsă bancă de credit, al cărei scop nemărturisit este însă să dea bani pentru acoperirea cheltuielilor agitatorilor și mare parte a cheltuielilor deputa-

țiunii la Viena au fost acoperite de aici. Aici pelegrinează Românii din părțile îndepărtate ale Ardealului și împreună cu agitatorii lor visează despre o Valahie mare, unită, despre anexarea Ardealului bogat către România, aici plănuesc cum să se facă în tot Ardealul propaganda daco-română...“

După-ce foaia maghiară regretă, că nu mai e de acolo Bánffy-Pașa, care „șcia să-i reguleze pe Români“, ci baronul Bornemisza, un comite-suprem fără energie, „care lasă ca Românii să facă planuri pentru unirea Ardealului cu România“, scrie:

Capul vizibil de toți al agitatorilor este avocatul Teodor Mihali din Dej, rudă cu episcopul Lugojului și directorul „Someșaneii“. Ajustor devotat al seu e Gabril Manu, un calumniator cu gura spartă al Maghiarilor, despre care școte toată lumea, că la 1848 în piața Dejului a tăiat cu sîcurea capul unui nemeș. Este avocat mult prețuit și înjurat fără rușine.

Al treilea este avocatul Muntean, avocat tot din Dej, unul din cei mai agili oameni ai Someșanei. Protopopul Velle lucrează numai pe sub mână, pentru-că unul din frații sei este vicecolonel și comandant al garnisonului de honveți din Dej.

La apoi în nume de rău, că frațele dlui protopop Velle a spus despre oficerii români, că sînt cei mai inteligenți și că a lăsat pe oficerii la balul românesc.

Mai atrage atenția guvernului, — infami denunțatori ce sînt — asupra avocatului George Gradovic, care în gara de acolo ar fi spus fără mult încungiur toate planurile Românilor de a extirpa pe Maghiari.

Ce 'ți-e și frica!

Vorba e, că situația s'a limpedit: Ungurii scind acum care-i cuibul agitatorilor valahi, n'au decât să spargă cuibul, și cestiunea română a dispărut dela ordinea zilei, Românii, ne mai fiind cine să-i agite, o să fie fericiți, încât nu o să școte ce să facă de atîta fericire.

Prigoniri ungurești.

Tășnad, 6 August 1892.

Rustica natura servat sua jura, adecă Ungurii nostri, unde nu pot cu dreptul și dreptatea, argumentează cu forța.

I. Mai Săptămănila trecute un preot din giurul Tășnadului cere dela pretură să-i încasseze unele competențe restante la parochienii sei. Onorata pretură însă află de bine a pune la cale un raport al antistiei comunale, în care se țice, că antistia nu poate încassa pretensiunile, fiindcă din 54 restanțieri, 2 trag la îndoală justiția pretensiunilor ce li-se cer. Adecă: pentru 2 pretensiuni asertive dubioase n'au să se încasseze alte 52 pretențiuni neexcepționate.

Raportul a fost compus în cancelaria pretorială de un pretor, și dat antistiei comunale, un Ungur, și acesta cu cuvintele: *Itt van, adja a jelenést a fősolgabíró urnak; az oláh pap meg menjen Bécsbe, hogy hajtsák fel a követélséit*. (Eată-o, fă arătare la dl pretor suprem; popa valah să meargă la Viena ca să-i scoată aceia pretenșiunile.)

E de isemnat, că preotul interesat umbilase și el la Viena cu Memorandum.

II. Proprietarul român din Unimăt, care fusese și el cu Memorandum la Viena, dl Ioan Bran, într'o bună dimineață să trezească cu o citație la pretorul din Tășnad. Pricina era, că dl Bran conduse pe un om țiler, pe mai multe țile; țilerul însă fără să-i fi descoperit dlui Bran acest lucru, era deja de mai nainte angajat de servitor la un țeran, pe care îl părăsise pe neîntrebate. Țeranul pus anume la cale de viclenii țilei, acuză pe dl Bran, care întreat de pretor, spune, că pe țiler era în drept să-l conducă pe anumite țile. Pretorul însă amendează pe dl Bran cu 10 fl. motivându-și sentința așa (fresco verbaliter): *IO forinttal büntetem azért is, mert Bécsben jart.* (Te pedepesc cu 10 fl. și pentru aceea, că ai fost la Viena.)

III. La 25 Iulie se licitase în Zalnoc o moșie românească de 50 jug. catalari pentru restanța de dare, care deja, cum arată cuitanțele, era înainte cu un an plătită până la ultimul crucer.

Licitarea s'a făcut pe nesciute, de oare-ce nime din Românii din Zalnoc nu luase cu nescință despre acest lucru.

Această moșie, bătută la dobă pe nedreptul, valorează aji două mii fl.; s'a vîndut însă cu 80 (di optzeci fiorini) judeului din sat Enyedj Gerzon, un Ungur scăpat.

Se svonesce prin Zalnoc, că parola ungurilor din loc, spusă și cu vorba ar fi, ca

Românii se devin în scurtă vreme fără casă și fără masă.

Se spune, că ar fi dîcînd un-gurii din sat, că Viena va înghiți în-oa multe moși românesci.

La toate aceste comentarii nu mai trebuie Părintelui din Zanoc, dlui Ioan Pop, nu pot să nu-i spun: dacă turma 'țio vor mânca lupii, d-ta peste cine vei mai păstori?!

Argus.

La Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

CRONICĂ

Ministrul de comerț Bela Lukács, după cum se anunță din Mureș-Oșorheiu, a sosit ieri dimineață în acel oraș.

Linia ferată Avrig — Făgărnș se va deschide în Octombrie a. c.

Manevrele în Galiția. Oficioasa „Gazeta Lvowska“ din Lemberg afirmă, că toate scrierile despre sistarea manevrelor în Galiția sînt neîntemeiate.

Hymen. Dl Ioan Popescu, absolut al facultății de litere din București și publicist, s'a logodit cu d-șoara Elena a Russu (Siria).

Urbanitate maghiară. „Ellenzék“ dela 9 August n. scrie un articol de fond, intitulat „Rația“.

Petreizarea din Curtici. Primim dela dl Sever Ispravnicu, jurist, o rectificare privitoare la cele dîse în ziarul nostru asupra caracterului „internațional“ al petreierii ce a dat tinerimea română de acolo.

Cas de moarte. După cum se anunță din Foen, zilele acestea a răposat acolo vîduva Andreiu de Mocsonyi născută Laura de Cernovits, în etate de 65 de ani.

Minciună jidănească. Guvernamentul jidano-maghiar „Pester Lloyd“ scrie, că alaltăieri s'a ținut în Blaj o adunare de Români, la care au participat și cunoscuții „agitatari“ Vasile Lucaciu și Dr. Rația.

Guvernul român și muncitorii străini. „Politische Correspondenz“ anunță din București, că guvernul român a decis să nu mai permită intrarea muncitorilor străini în grupe în România, dacă aceia nu va fi provădit fiecare dintre ei cu un pasaport întocmit după dispozițiunile legale ale statului căruia aparține respectivul.

torire se poate dispensa numai un număr mai mare de indiviți, care vin în grupă la granița română și au fost angajați înainte pentru un loc anumit de una și aceeași persoană.

Principele Bismarck în Berlin. În călătoria sa spre Varzin principele Bismarck și familia a sosit la 6 l. c., 12 oare am. în gara de Stethin în Berlin și a fost salutată de către un public de circa 3000 de oameni cu strigăte de „hoch“ și „hurra“.

Din public.*

Provoacare.

P. t. domni membri ai „Reuniunii învățătorilor români din districtul Timișoarei“, cum și domnii oaspeți, care doresc a lua parte la adunarea generală convocată în Lipova pe 10/22 și 11/23 August a. c. și voesc a se folosi de cuartir gratuit și doresc a lua parte la cina comună, sînt poftiți a se însuina până la 6/18 August a. c. la domnul învățător Constantin Crăciun în Lipova.

Comitetul de primire.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Mureș-Oșorheiu, 10 August n. Ministrul de comerț Lukács, sosind aici a fost foarte simpatic primit. Ieri după amiază și-a ținut discursul-program, declarînd, că va urma înainte în direcțiunea inaugurată de înaintașul său.

El este pentru arangierea expoziției naționale cu privilegiul mileniului, ear' în mulțirea căilor ferate și menținerea tarifului pe zone, le crede de dorit.

Agram, 10 August n. În alegerile comunale pentru colegiul al doilea, care au avut loc ieri, au învins guvernamentalii.

Ieri a sosit aici o deputație sârbească din Mitrovița, care în înțelesul meetingului dela 24 Iulie a asigurat pe Banul de lealitate dinastică și politică a Sârbilor. Banul a răspuns, că venirea deputației dovedește, că toate încercările de a face precară lealitatea Sârbilor sînt zădărnice.

Viena, 10 August n. Se confirmă scirea despre retragerea ambasadorului din Berlin, contele Széchenyi.

După „Presse“ nu este adevărat, că guvernul ar fi propus un candidat nou pentru arhiepiscopia din Agram. Candidatul oficial este Vucetich.

Bibliografie.

A apărut în limba germană:

„Anuarul reuniunii carpatine transilvane“ pe anul 1892 cu un cuprins variat și bogat. Amintim cu deosebită plăcere, că între autori de astădată figurează și doi Români. Dl Dr. A. P. Alexi publică un tractat instructiv despre alcalinele dela Sân-Georgiu în Nord-Ostul Transilvaniei și despre Flora acelei regiuni, ear' dl Olimpiu Boiu ne întreține în mod plăcut cu descrierea unei excursiuni pe muntele Șanta.

A apărut:

„Introducere în științele comerciale“ în usul școalelor comerciale și pentru studiu particular. De Arseniu Vlaicu și Ioan C. Panțu, profesori la școala comercială din Brașov. Brașov, 1892.

Cartea costă 1 fl. 25 cr. dimpreună cu porto postal și se poate procura dela librăria N. I. Ciureu, Brașov.

Raportul general al societății de lectură „Petru Maior“ a tinerimii române dela universitatea din Budapesta pe anul școlastic 1891/92. Localitatea societății: IV., Săuteza 6, II., 14.

A apărut:

„Valea vieții“, de Ar. Densușianu. Iași, 1892. Tipografia-Națională. Strada Alexandrii.

A apărut:

„Darea de seamă asupra mersului societății și școalei normale și primare pe anul 1891/2. București, 1892, tipografia „Cărților bisericesci“.

Librăria Socec & Comp., a scos de sub tipar: „Conceptia materialistă a Istoriei“, conferință ce dl C. Dobrogean Gherea a ținut-o la „cercul studiilor sociale“ din București.

A apărut de sub presă:

„Deutsche Uebertragungen aus den auserleseneren Dichtungen des verstorbenen rumänischen poeten Michael Eminescu. Von Em. Grigorovitză. Se află de vîndare pe prețul de 3 lei la toate librăriile din București.

A apărut:

„A români nyelv eredete. A nemzet alakulása stb.“ (Originea limbii române. Formarea națiunii etc.) De Dionisie Păscuțiu, avocat în Făget. Lugoș, 1892. Tipografia Carol Trautfellner.

În editura tipografiei „Gutenberg“, Ioșif Göbl, din București a apărut: „Amintiri din războiul austro-german dela 1866 (Românii din oștirea austriacă), de Gabriel Andreiași, fost sublocotenent.

A apărut:

„Dile negre“. Poem de Temistocle Bonceanca. Editura autorului. Cernăuți 1892.

LOTERIE.

Tragera dela 10 Aug. st. n

Sibiu: 40 59 14 56 17

Căntădarul zilei.

30 Iulie (11 Aug.) 1892

Luiziann. Ap. Sila și Silva. Gregorians: Tiburtus. Seară: răsărit 4.16, apune 6.92.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 31 Iulie n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcțiunea vîntului, Observații.

Din țeară 4 August n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcțiune și vîrta).

Sosiți în Sibiu.

La 10 August n.

Hotel „Neuribner“. Dr. Heinz, din Breslau. G. Farkas, proprietar, din Cinade. Dr. Coroian, avocat, din Cluj. Ioh. Kerek proprietar, din Cinade. Dr. Mihali, avocat, din Dej.

Economic.

Recolta în Sârbia și Bulgaria. Se anunță din Belgrad cu data de 6 c., că secerișul grăului s'a terminat în cea mai mare parte și a dat un bun rezultat.

În Bulgaria secerișul grăului deasemenea s'a terminat. Recolta după datele oficiale, ajunge cifra de 14—15 milioane quintale.

Comerciu exterior al României.

După „Curierul Financiar“ comerțul exterior al României în lunile Ianuarie — Martie 1892 prezintă următoarele cifre, față cu epoca corăspunzătoare din 1891.

Table with 2 columns: 1891, 1892. Rows for Import and Export in lei.

Diferența dintre import și export în aceste 4 luni din urmă este de lei 71,060,033 în favorul importului, contra 66,067,108 lei în 1891.

Table with 2 columns: 1891, 1892. Rows for Import and Export in lei.

Exportul fructelor, legumelor și altor produse vegetale încă oferă o diferență în minus de lei 546,070 pentru 1892.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 9 August. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 5.70 până 6.30, grâu mestecat 7) până 74 chilo fl. 4.8) până 5.40, seacă 70 până 74 chilo fl. 4.2) până 4.60, orz 62 până 66 chilo fl. 3.60 până 4.—, ovės 42 până 48 chilo fl. 2.50 până 3.—, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.60 până 4.—, mălăiu 78 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartofi 63 până 70 chilo fl. 1.10 până 1.—, sîmînță de cânepă 48 până 50 chilo fl. 7.— până 8.—, mazăre 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.— până 7.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până 16.00, făină nr. 1 fl. 15.—, făină nr. 3 fl. 14.—, făină nr. 5 fl. 13.—, slănină 100 chilo fl. 54.—, până 56.—, unsoare de porc fl. 56.— până 58, sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sîu de lumini fl. 38.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîu fl. 38.— până fl. 40.—, sîupn fl. 20 până 30.—, fîn 100 chilo fl. 1.20 până 1.40, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.25, spirit p. 100 L. 9/5 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 52 cr., până 62, carnea de vițel 40 până 55 cr., carnea de porc 48 până 54 cr., carnea de berbec 23.— până 32 cr., ouș 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Făgăraș, 8 August n. Grâu hectolitral fl. 6.50 până 7.—; grâu mestecat fl. 5.— până 5.60 seacă fl. 4.50 până fl. 4.8); orz fl. 3.— până fl. 3.25; ovės fl. 2.40 până fl. 2.6); cucuruz fl. 3.50 până fl. 4.—; mazăre fl. 6.— până fl. 7.—; fasole fl. 4.— până fl. 5.—; linte fl. 3.— până fl. 9.—; sîmînță de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; sîmînță de in fl. 9.— 10.—; cartofi fl. 1.— până fl. 1.20; mălăiu fl. 8.— până fl. 9.—; sîu brut 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 23.—; lumini de sîu turnate fl. 41.— până fl. 42, unsoare de porc 100 chl. fl. 65.— până fl. 66.—; slănină 100 chilo fl. 56 până fl. 60.—; sîupn 100 buc. fl. 20.— fl. 1.50 până fl. 30.— până fl. 35.—; fîn fl. 1.20 până fl. 1.80 carne de vită chilo 40.— cr.; carnea de vițel 44 până 50 cr.; carnea de porc 44.— până —; carnea de berbec — până 32.—; ouș 5 cu 10 cr

Piața din Brașov, 7 August n. Grâu frumos hect. fl. 7.20, de mijloc 7.—, mai slab 6.50, grâu mestecat fl. 5.60, seacă frumoașă fl. 4.—, de mijloc 3.80 fl., mai slabă —, orz frumos fl. 4.—, de mijloc 3.80, ovės frumos fl. 2.40, de mijloc —, cucuruz fl. 4.10, mălăiu fl. 8.60, mazăre fl. —, linte fl. 13.50 fasolea fl. 4.40, sîmînță de in fl. 10.—, sîm. de cânepă fl. 6.—, cartofii fl. 70.—, carnea de vită p. chilo 56 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec —.

Tirgul de rimător în Steinsbruch. În 21 Iulie n. s'au notat: unguresci bătrîni grei 43.— cr. până 43 1/2 cr., unguresci grei tineri 45.— cr. până 45 1/2 cr., de mijloc 45 1/2 cr. până 46 1/2 cr., ușori 47 1/2 cr. până 49.— cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 45.— cr. până 45 1/2 cr., ușori 47 1/2 cr. până 49.— cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 46 cr. până 46 1/2 cr., transito de mijloc 46 1/2 cr. până 47 cr., transito ușori — cr. până 47.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 August n. 1892.

Table with multiple columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., Qualitatea per hect., etc. Rows include Grâu, Băntănele vechin, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 August n. 1892.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Ruble rusești. Rows with values in Cump. and vînd.

Bursa de Budapesta.

Din 8 August n. 1892.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de argint austriacă, etc. Rows with values in 100.00, 120.00, etc.

Bursa de Viena.

Din 8 August n. 1892.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de argint austriacă, etc. Rows with values in 110.90, 100.45, etc.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Din 27 Iulie st. v., Casa, Ultime. Rows include Renta rom. per 1375 5/8, Renta română amort. 5%, etc.

Pentru redacțiune responsabili: Andreiu Baltes.

Pentru o fabrică mai mare se caută un harnic

Correspondent

(creștin.)

Condițiunile: Etate circa 25 ani, neînsurat, deplină cunoștință a limbii germane și române în vorbire și în scriere, precum și cunoștințe generale comerciale suficiente. Ofertele îndetaliute să se adreseze sub O. V. 2176 către [3400] 1—3

Haasenstein & Vogler (Otto Maass),
Viena, I.

A eșit tocmai de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piparuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Eunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un petitor îndărălnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Muscii-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cel-cc cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librariilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebuință de cunoștința dispozițiilor acestei legi, dar și toate primăriile comunale. Aci se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tîrgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune populară a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. VIII.)

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1892.

Budapesta—Predeal										Budapesta, gara de vest—Rușava—Vercerova										Copsa-mică—Sibiu									
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient. Express	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient. Express	Tren accelerat	Tren de persoane	3.	10.57	7.10	pl. Copsa-mică sos.	9.34	6.20	12.05			
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20	9.06	11.—	9.—	9.15	pl. Viena . . . sos.	2.45	2.45	3.16	7.05	6.35	3.31	11.21	7.43	7.43	8.27	8.05	5.59	11.40		
8.25	2.10	3.20	5.50	9.15	Budapesta . . .	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40	1.55	8.25	2.35	6.30	8.15	9.14	10.27	1.20	8.50	4.15	11.56	7.43	8.27	8.05	5.59	11.09	11.09		
2.12	5.58	11.53	12.57	11.53	Szolnok . . .	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24	10.25	3.50	8.51	1.55	5.50	6.43	12.—	6.47	8.30	4.46	12.22	7.—	8.59	8.05	5.59	10.43	10.43		
3.58	7.08	12.05	1.50	2.12	P-Ladány . . .	2.25	11.04	8.43	12.09	5.12	10.45	3.56	9.06	5.12	5.66	12.28	7.18	9.57	3.05	5.10	12.40	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
4.—	7.15	2.24	2.19	pl. Oradea-mare . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	2.31	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
4.30	7.43	1.02	3.03	2.49	Mező-Telegd . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
5.22	8.18	2.14	3.46	3.26	Rév . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
5.45	2.50	4.07	3.26	3.26	Bratec . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
6.05	8.51	3.18	4.16	4.16	Bucia . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
6.31	9.07	3.54	4.53	4.17	Ciucia . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
7.12	9.37	4.52	5.32	4.50	Huedin . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
7.29	5.16	5.48	3.26	3.26	Stana . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
7.49	5.47	6.08	3.26	3.26	Aghiriș . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
8.01	6.08	6.24	5.42	5.42	Ghirbeu . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
8.14	6.30	6.39	5.55	5.55	Nădeșel . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
8.29	6.57	6.59	5.55	5.55	Cluj . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
8.46	11.10	8.20	6.18	6.18	Apahida . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
9.08	11.32	8.45	6.34	6.34	Ghirbiș . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
9.08	12.50	10.21	7.34	7.34	Cucerdea . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
10.37	1.25	11.09	7.57	7.57	Uioara . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
10.56	1.43	11.17	8.11	8.11	Vintul-de-sus . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
11.04	1.52	11.26	8.35	8.35	Aind . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
11.28	2.18	11.54	8.22	8.22	Teiuș . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
11.45	2.40	12.18	8.35	8.35	Crăciunel . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
12.19	2.58	12.58	8.43	8.43	Blaj . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
12.44	3.14	1.34	9.14	9.14	Micăsasa . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
12.59	3.29	1.51	9.14	9.14	Copsa-mică . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
1.35	2.29	2.48	9.48	9.48	Media . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07	4.46	12.22	7.35	9.23	8.02	5.09	4.09	10.48		
2.12	3.03	3.03	9.50	9.50	Elisabetopol . . .	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18	2.12	6.02	12.52	1.46	5.18	12.52	1.15	10.40	7.07										